

Κατὰ τὴν γενομένην τῇ 17)29 Ἀπριλίου γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν, ὁ κ. Ἐρρίκος Οὐσσαί ἀνέγνωσε τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἔχοντος τὴν προεδρείαν τῆς συνέλευσεως Ἐρνέστου Ρενάν, μὴ δυνθθέντος νὰ παρευρεθῇ :

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΕΝΑΝ

ἐν τῷ Συλλόγῳ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν.

Οἱ ἰδρύσαντες τὸν ὑμέτερον Σύλλογον, κύριοι, ἐνεπνέοντο ὑπὸ δύο κυριωτάτων σκέψεων αἰτίνας ὑφ' ὑμῶν ἰδιαζόντως ἐγονιμοποιήθησαν. Ἐσκέφθησαν ὅτι τὸ σκέδιον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ὅπερ ἡ Ἑλλὰς διέγραψε πλήρες, ἀλλὰ δεκτικὸν εὐρύσεως ἐπ' ἀπειρον, ἔπρεπεν ἀδιαλείπτως νὰ μελετᾶται. Ἐπὶ πάσης περιστάσεως τὸ πρῶτον δημιούργημα φέρε ἐν ἑαυτῷ τὴν ιδιότητα τῆς αὐτομάτου ἐπιβολῆς. Ἐν τοῖς ἔργοις τῆς μεγαλοφυΐας χαρακτηριστικὰ τὰς τρίβους αὐτῆς, ὑπάρχουσιν ἐξέχοντα σημεῖα ἅτινα ὁ κατόπιν χρόνος οὐδὲλως ἐξαλείφει.

Vos exemplaria graeca.

Nocturna versate manu, versate diurna.

Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἤθελεν ἀποβάλλει ἐν παντὶ μέρος τῆς λάμπειος τῆς ἰδίας αὐτοῦ εὐγενείας, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὰ ἐλληνικὰ πρωτότυπα δὲν θὰ ἀπετέλουν πλέον τὴν βᾶσιν τῆς ἐλευθερίου ἀγωγῆς.

Ἡ δευτέρα σκέψις τῶν ἰδρυτῶν ἦτο σκέψις ἐπιστημονικὴ καὶ κριτικὴ. Ἡ ἐπιστημονικὴ σπουδὴ τοῦ παρελθόντος ἔχει μέγα διαφέρον, ὡς καὶ ἡ αἰσθητικὴ, ἵνα ἡ μελέτη τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἀνθῇ. Τὸ σημαντικώτατον μέρος τῶν γνώσεων, ἃς ἔχομεν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐγγράφη ἐλληνιστί. Πάντες οἱ κλάδοι τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης συνδέονται πρὸς τὸν ἐλληνισμὸν. Αἱ λεπτομερεῖς ἀνιχνεύσεις, ἃς οἱ σοφοὶ τῶν νέντε τελευταίων ἑκατονταετηρίδων ἔκαμον, δὲν ἔφθασαν ἀκόμῃ εἰς τὸ πέρας. Κείμενα Ἑλλήνων συγγραφέων, ἄγνωστα ἢ κακῶς ἐξετασθέντα, ὑπάρχουσιν ἔτι ἐν τῷ κόσμῳ. Πρέπει νὰ ἀνευρεθῶσι, καὶ νὰ ἀχθῇ εἰς τὸ φῶς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Τὰ πρὸ πολλοῦ εἰς χεῖρας παντὸς εὐρισκόμενα καὶ γνωστὰ κείμενα ἀνάγκη ἐκ νέου νὰ ἀναγνωσθῶσι, νὰ διορθωθῶσι, νὰ ἐννοηθῶσιν. Ὁ ἐλληνιστὴς πρῶτιστα ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου ἐπιστήμης. Τὸ νεώτερον πνεῦμα, σπεῦδον πανταχοῦ πρὸς νέας ἐρεῦνας, ἀκολουθεῖ τὸ μέγα διδάγμα τῆς μεθόδου, ἣν παρέδωκεν ἡμῖν ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς, ἐς αἰεὶ μετὰ προσοχῆς ζητοῦσα νὰ γνωρίσῃ τὴν πραγματικότητα. Οἱ ἐλληνισταὶ ἄς ἀντλῶσιν ἔτι τὸ θάρρος αὐτῶν καὶ εἰς τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰδικότης ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἱστορικῶν μελετῶν, ἥτις δὲν ἀναγκάζεται νὰ ἀναζητῆ εἰς τὰ ἐλληνικὰ κείμενα τὴν καλλιτέραν διδασκαλίαν. Γινώσκουμεν κάλλιον τὴν ἀρχαίαν Περσίαν διὰ τοῦ Ἡροδότου ἢ διὰ Ἰνδικῶν κειμένων τοῦ Ἀργετίλ. Βεβαίως ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρέδωκεν ἡμῖν περὶ τῶν Ἰνδιῶν εἶνε ὄλιγον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄλιγον ὀδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ φέρωμεν τάξιν τινὰ καὶ ὀρίσωμεν χρονολογίαν εἰς τὴν πληθῶν τῶν Ἰνδικῶν κειμένων.

Τὰ ἔργα ὑμῶν, ἅτινα αὐξάνουσιν ἐπιπροσθετόμενα

κατ' ἔτος, θὰ εἶνε θησαυρὸς τοῦ μέλλοντος. Ἡ δόξα δὲ ὑμῶν, ἡ ἀνταμοιβὴ ὑμῶν, Κύριοι, ἡ ἀπόδειξις ὅτι βαδίζετε τὴν εὐθεῖαν εἶνε ἡ συμμετοχὴ τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος εἰς τὰς προσπάθειάς σας, συμμεριζομένης τὸ εὐγενὲς ἔργον, ὅπερ ἀνελάβετε. Σήμερον, ὅπως καὶ κατὰ τὴν 1Ε' καὶ 1Σ' ἑκατονταετηρίδα, αἱ ἔρευνοι ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κόσμου δὲν δύνανται τελεῖσθαι νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἀνευ τῆς συνεργασίας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Δύσει κατὰ τὴν 1Ε' ἑκατονταετηρίδα συνετελέσθη, διότι καὶ οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν χρονικὴν ἐκείνην περίοδον εὐρίσκοντο ἐν ἀναγεννήσει. Κάτοχοι τοιοῦτου πλουσίου παρελθόντος ὑπῆρξαν ἐν ταυτῷ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καὶ οἱ διανομῆς καὶ οἱ ἐρμηνευταὶ αὐτοῦ. Εἴσθε εὐτυχεῖς, κύριοι, ἔχοντες τοιοῦτος νοήμονας καὶ συμπαιεῖς συναδέλφους. Ἐργάζεσθε, ὡς ἐάν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἶχε τὴν βεβαίτητα, ὅτι οὐδὲν ἔχει τὸ πεπρασμένον, καὶ εἴσθε ἐν τῷ δικαίῳ. Ὁ πολῦτιμος ὑμῶν γραμματεὺς Κ. Παῦλος Ζιράρ, θέλει ἐκθέσει ὑμῖν, πόσον τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξε γόνιμον καὶ πλούσιον ἐν ἔργοις. Εἶμαι δ' ἐγὼ βαθεῶς συγκινημένος, διότι ἤλθετε εἰς τὸ γῆρας μου, νὰ ζητήσετε νὰ προεδρεύσω τῆς ἐορτῆς ὑμῶν. Καίτοι ξένος, ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητός μου, τῶν ὥραίων μελετῶν σας, ἐν πνεύματι καὶ καρδίᾳ εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ ὑμῶν. Ἀγαπῶμεν πάντες τὴν ἀλήθειαν, ἥτις ὑπὸ διάφορα ὀνόματα εἶνε πάντοτε ἡ αὐτὴ.

Κύριοι, εὐχαριστῶ ὑμῖν. Θαρρεῖτε ἐπὶ τὸ μέλλον.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὁ Βασιλόπαις Ἀνδρέας, τέταρτος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1882. Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ λαμπρᾶς φωτογραφίας τοῦ ἀριστοτάτου καλλιτεχνικοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Μέρλιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ὁ γνωστὸς Γάλλος ἐλληνιστὴς κ. Αἰμύλιος Λεγρὸν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἑκατὸν δώδεκα ἐλληνικὰς ἐπιστολάς ἀνεκδότους τοῦ Φραγκίσκου Φιλέλου. Προσέθηκε δὲ μετὰφρασιν γαλλικὴν καὶ πολλὰς ἐρμηνείας. Ὁ Ἰταλὸς Φραγκίσκος Φιλέλος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξοχώτερος ἐλληνιστὴς τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα. Ἐπισκεφθεὶς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἑλλάδα, συγγήγαγε καὶ μετέφερε πλείστα ἀρχαία χειρόγραφα εἰς Ἴταλίαν, ὅπου διατελῶν ἐν ἀδιαλείπτῳ σῆσει μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων προσφύγων διήλθεν ὅλον τὸν βίον καλλιεργῶν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα.

— Ἐξ ἀκολουθεῖ ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τοῦ Μόλτκε, ἐξεδόθησαν δὲ ἐσχάτως δύο νεώτεροι τόμοι. Ὁ εἰς ἐπιγράφεται Στρατιωτικὴ ἀλληλογραφία, καὶ περιέχει 146 ἐπιστολάς, καὶ ἐγγράφα ἄλλα ἀναφερόμενα εἰς τὸν κατὰ τῆς Δανίας πόλεμον τοῦ 1864. Ὁ δὲ ἕτερος Σύμμικτοι συγγραφαί, περιέχει παικίλα ἔργα τοῦ μεγάλου στρατάρχου, ἐν οἷς καὶ αὐτοβιογραφίαν του καὶ διήγημά τι στρατιωτικόν. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότα-